

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. prosince 2021 v Brně v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Jirsy a přísedících Mgr. Jany Fléglové a Ing. Daniely Tesařové takto :

obžalovaný

B. M. ,

nar. XXXXX, bez pracovního poměru, trvale bytem XXXXX, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

j e v i n e n , ž e

dne 5. 6. 2021, v době mezi 21.00 – 22.15 hodin v Prostějově, vnikl do garáže nacházející se na ulici XXXXX, a to tak, že rukama odstrčil poškozenou D.J., nar. XXXXX, která v garáži bydlela a bránila mu ve vstupu do objektu, a se slovy: „když dáš synovci, tak můžeš dát i mně“, ji povalil na lehátko na záda, celou vahou svého těla na ni nalehl, opakovaně po ní požadoval pohlavní styk, a když ho poškozená odmítla, tak ji fyzicky napadl tím způsobem, že ji opakovaně bil pěstí pravé ruky do obličeje, roztrhl na ní kalhoty a škrtil ji předloktím, kterým jí zmáčkl krk, přičemž poškozená se útoku bránila tak, že ho odstrkovala rukama a nohama, volala o pomoc, podařilo se jí dostat před garáž, kde ji však dostihl, znovu ji srazil na zem, svlékl jí roztrhané rifle, sám se svlékl, lehl si na poškozenou, prováděl kopulační pohyby a snažil se na ní vykonat soulož, což se mu nepodařilo pro absenci erekce a obranu poškozené, která překřížila nohy, přičemž během celého útoku ji opakovaně napadal údery pěstí do obličeje,

kdy poškozená v důsledku jeho jednání utrpěla zlomeninu boční stěny levé horní čelisti s vpáčením vyložené kostní ploténky do dutiny čelistní, zakrvácení dutiny levé horní končetiny, zlomeninu levé větve dolní čelisti nad úhlem s posunem odlomené části do šíře, zlomeninu nosních kůstek a levého jařmového oblouku bez posunu, zhmoždění a prokrvácení měkkých tkání obličeje s otokem

měkkých tkání, krevní výron v podkoží horního i dolního víčka levého oka s masivním otokem měkkých tkání, zhmoždění a prokrvácení měkkých tkání pravé tváře podél nosolící rýhy, kožní oděrky v krajině levého spánku, krvácení z nosních dírek, zhmoždění krku, oválné ložisko zhmoždění kůže a podkoží přední plochy krku nad krajinou štítnou, nepravidelná čárovitá zhmoždění kůže a podkoží boční plochy krku vpravo a na levé boční ploše krku, se kterými byla hospitalizována v Nemocnici Agel Prostějov, dále na klinice ústní, čelistní a obličejové chirurgie FN Olomouc a následně v LDN Prostějovské nemocnice a tato zranění ji omezovala v obvyklém způsobu života po dobu cca 5 týdnů, přičemž vzhledem k intenzitě cíleného razantního útoku vůči poškozené ležící zády na betonovém podkladu vedeného na oblast hlavy, mohl poškozené způsobit závažnější zranění, a to poranění oční koule a očnice s poruchou zraku i trvalého charakteru, luxací oční čočky, odtržení oční sítnice a poranění očního nervu, tedy zranění s možnými trvalými následky s atributy těžkého poranění důležitého smyslového orgánu,

t e d y

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného násilím donutil k pohlavnímu styku provedenému souloží, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

z a c o ž s e o d s u z u j e

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **9 (devíti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, 703 00 Ostrava, majetkovou škodu ve výši **81.022 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

1. Dne 11.11.2021 byla ke krajskému soudu podána obžaloba na B. M. a pro pokus trestného činu znásilnění podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, jehož se měl obžalovaný dopustit jednáním popsáním v podané obžalobě.
2. Soud v hlavním líčení vyslechl obžalovaného, svědky D.J. a P.K., znalce z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství a z odvětví klinická psychologie, čtením svědeckých výpovědí O.K. a T.K., znaleckých posudků z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky, jakož i listinnými důkazy založenými ve spisovém materiálu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

3. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl soud k následujícím závěrům. Předně je možno již na tomto místě konstatovat, že provedenými důkazy byla zcela jednoznačně prokázána ta část skutkových zjištění vztahující se ke zranění, která poškozená D.J. utrpěla. Toto zjištění je bez ohledu na výpověď samotné poškozené opřeno zejména o tu část závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, v níž je konstatován rozsah vzniklých zranění s tím, že tato byla poškozené způsobena napadením druhou osobou. Uvedené znalecké závěry pak vycházejí zejména z lékařských zpráv popisujících průběh hospitalizace poškozené v Nemocnici Agel Prostějov, dále na klinice ústní, čelistní a obličejové chirurgie FN Olomouc a následně v LDN Prostějovské nemocnice. V této souvislosti lze také zmínit i fotografickou dokumentaci těla poškozené, z níž je i laikovi zcela zřejmé, že poškozená byla v oblasti obličeje a krku surově napadena. Z přepisu komunikace svědka K. na tísňovou linku 158 pak dále vyplývá, že napadení poškozené bylo nahlášeno dne 5.6.2021 ve 22:16 hodin. Z protokolu o ohledání místa činu je dále zřejmé, že na betonovém podkladu před vstupem do garáže nacházející se v Prostějově na ulici Za Sokolskou, byly zajištěny biologické stopy, které byly následně odborným zkoumáním vyhodnoceny jako krev poškozené.
4. Na základě kombinace uvedených důkazů lze tedy konstatovat, že dne 5.6.2021 ve večerních resp. nočních hodinách (nejpozději do 22.15 hodin) byla v Prostějově, v prostoru garáže nacházející se na ulici Za Sokolskou, napadena poškozená D.J., která v důsledku tohoto napadení utrpěla zlomeninu boční stěny levé horní čelisti s vpáčením vylomené kostní ploténky do dutiny čelistní, zakrvácení dutiny levé horní končetiny, zlomeninu levé větve dolní čelisti nad úhlem s posunem odlomené části do šíře, zlomeninu nosních kůstek a levého jařmového oblouku bez posunu, zhmoždění a prokrvácení měkkých tkání obličeje s otokem měkkých tkání, krevní výron v podkoží horního i dolního víčka levého oka s masivním otokem měkkých tkání, zhmoždění a prokrvácení měkkých tkání pravé tváře podél nosolící rýhy, kožní oděrky v krajině levého spánku, krvácení z nosních dírek, zhmoždění krku, oválné ložisko zhmoždění kůže a podkoží přední plochy krku nad krajinou štítnou, nepravidelná čarovitá zhmoždění kůže a podkoží boční plochy krku vpravo a na levé boční ploše krku.
5. Ohledně konkrétního průběhu napadení poškozené, zejména z hlediska případného sexuálního motivu útočnicka, pak soud musel hodnotit dva základní důkazy, kterými byly výpovědi obžalovaného a poškozené. Věrohodnost těchto základních důkazů pak soud posuzoval i s ohledem na komplex dalších navazujících důkazů.
6. Obžalovaný **B.M.** v rámci první výpovědi v přípravném řízení uváděl, že si na žádné napadení poškozené pro silnou opilost a ovlivnění drogami nepamatuje. Následně však vypověděl, že inkriminovaného dne konzumoval alkoholické nápoje s kamarádem, jehož jméno neznal. Po vzájemné dohodě s ním odešel do garáže za vlakovým nádražím, kde měl bydlet P.K.. Ke garáži došli již za tmy a zde se nacházela jen poškozená, která jim sdělila, že K. přítomen není, načež jeho kamarád vysadil z pantů dveře garáže, hodil je vedle na zem a oba pak odešli směrem k nádraží. Obžalovaný se však vzápětí do garáže vrátil, protože potřeboval peníze, které mu K. dlužil. V garáži byla pouze poškozená, byla agresivní, vyháněla ho a říkala, že nemá ráda „cikány“. Byla pod vlivem alkoholu a poté, co do něj dvakrát žduchla, ji obžalovaný udeřil dvěma ranami pěstí do obličeje, v důsledku čehož poškozená spadla na matraci, kde ležela na zádech. Vstala, odstrčila ho, proto ji chytil za ramena a strhl na zem. Když ležela na zemi, tak ji prošacoval a

z náprsní kapsy jí odcizil mobilní telefon a peníze ze sáčku. V další části své výpovědi však uvedl, že když poškozená ležela, kolenem levé nohy jí zaklekl hrudník a opakovaně ji bil pěstmi do obličeje. Při útoku se nijak nebránila. Dále dodal, že když do garáže přišel, poškozená ho tahala za triko, škrábala po hlavě a tahala za uši. Chytla ho pod krkem a začal ho mačkat. Popřel, že by poškozené trhal oblečení a že by ji chtěl znásilnit. Připustil, že když odcházel z garáže, viděl, že poškozená je zraněná, protože jí tekla krev z obličeje. Nedaleko garáže pak potkal P.K., kterému na jeho dotaz odpověděl, že u něj v garáži nebyl. Uvedl také, že toho večera vypil větší množství vína, vodky a nitrožilně si ráno aplikoval pervitin.

7. V hlavním líčení však obžalovaný vypověděl, že ten den popíjel se třemi kamarády 2 litry vína. Dále byl na dojezdu amfetaminu, jehož účinky odeznívaly. Při pití vína ještě požíval marihuanu. Jelikož měl s P.K. nějaké rozpory ohledně peněz, ještě s jedním kamarádem šli za ním do té garáže, kde mu poškozená řekla, že tam K. není, aby odešli. Při odchodu na něho poškozená křičela, že je cikán, že ty peníze má, tak se tam obžalovaný vrátil. Poškození ho začala škrtil a od té doby si již nic nepamatuje, druhý den ráno se probudil od krve a nevěděl, co se stalo. Následně však připustil, že v chatě svědkovi K. sděloval informace o škrčení ze strany poškozené, což si nenechal líbit. Při konfrontování s jeho výpovědí v přípravném řízení nejprve sdělil, že takto vypovídal na popud policistů, aby vzápětí uvedl, že ho policisté k ničemu nenutili.
8. Svědkyně **D. J.** v přípravném řízení i v hlavním líčení v podstatě shodně vypověděla, že bydlela se svým kamarádem P.K. v garáži za vlakovým nádražím v Prostějově. Dne 5. 6. 2021 ve večerních hodinách, když byla v garáži sama, tak přišel T.K. společně s B.M., kterého toho dne viděla poprvé. T.K. vysadil dveře garáže a položil je vedle na zem. Po chvíli oba odešli, avšak asi za 10-15 minut se obžalovaný do garáže vrátil, poškozená ho vykazovala ven, zastoupila mu cestu, avšak obžalovaný ji odstrčil tak, že ji žduchl rukama do oblasti hrudníku, odtlačil na bok a vešel dovnitř garáže. Zde jí říkal, že když „dala“ K., tak jemu může dát taky, že když mu „podrží“, bude to rychlé. Když to poškozená odmítla, žduchl do ní tak, že spadla na postel, ležela na zádech, chtěla se postavit, avšak obžalovaný ji začal bít pěstí do obličeje. Úderů bylo mnoho, minimálně 20. Rovněž jí škrtil předloktím ruky tak, že jí tlačil na krk. Poškozená volala o pomoc a pokaždé, kdy zakřičela, tak dostala další ránu pěstí. Útoku se bránila, obžalovaného rukama i nohama odstrkovala a snažila se ho ze sebe dostat. Ten jí roztrhl kalhoty, a přitom se stále dožadovatel pohlavního styku. V garáži byl přivázan pes, který hrozně štěkal, a když šel obžalovaný k němu, poškozené se podařilo vyjít před garáž, kde ji však obžalovaný znovu srazil na zem a znovu ji bil pěstí do obličeje. Stáhl jí roztrhané kalhoty, sám se svlékl, lehl si na poškozenou a prováděl kopulační pohyby se záměrem vykonat na ní soulož, což se mu pro absenci erekce, která byla dle poškozené způsobena i intenzivním štěkotem psa v garáži, nepodařilo. Oproti přípravnému řízení svědkyně pouze v hlavním líčení uvedla, že se jí obžalovaný snažil sahat zvenku na přirození a dále se domnívala, že jí rifle svléknul již v garáži.
9. Svědek **P.K.** v přípravném řízení i v hlavním líčení shodně vypověděl, že obžalovaného zná od vidění z K-centra v Prostějově. Žádné společné aktivity však spolu neměli a před vyšetřovanou událostí s ním neměl nikdy žádné problémy ani konflikty. K věci uvedl, že když se do garáže vracel někdy po 21.30 hod., asi 50 m od garáže potkal obžalovaného, se kterým se jen pozdravili. Na obžalovaném žádné známky ovlivnění alkoholem či drogami nepozoroval. Když přišel ke garáži, bylo pravé křídlo vrat garáže vysazené a leželo před garáží. Poškozená ležela od pasu dolů

nahá na betonové podlaze garáže, kdy na sobě měla pouze triko. Řekla mu, že tam byl obžalovaný, který ji chtěl znásilnit, což se mu však nepodařilo, proto ji brutálně zbil.

10. Svědek **T.K.** v přípravném řízení k věci nic podstatného nesdělil, když pouze uvedl, že ten den popíjel s přáteli víno a připojil se k nim i B.M.. Poté ve večerních hodinách odešel s kamarády do squatu za vlakovým nádražím, kde usnul a probudila ho až policie, která hledala M.. Do garáže za K. ten den sice šel, avšak ihned po práci, K. tam nebyl, pouze jeho teta. S obžalovaným tam nebyl. Dále popřel, že měl vysadit garážová vrata.
11. Svědek **O.K.** v přípravném řízení pouze sdělil, že umožnil obžalovanému přespávat v chatce, kterou užíval. Toho večera přišel M. spát na chatu asi ve 23.00 hod. Následující den po probuzení mu řekl, že šel ještě s nějakým klukem do garáže za nádražím, kde byla nějaká samotná paní, která je chtěla z garáže vyhodit s tím, že doma není její přítel. M. mu měl říci, že na ženu zaútočili a že jí odcizil mobilní telefon a částku 125 Kč v drobných mincích. Předmětný telefon nechal M. na stole a tento svědek vydal policii. Dále uvedl, že po něm obžalovaný chtěl, aby spálil tričko, které měl po příchodu na chatku na sobě a kde byly vidět kapky krve.
12. Ze závěru **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika** je zřejmé, že ve stopě č. 5 zajištěné na betonovém podkladu před garáží při ohledání místa činu byla potvrzena přítomnost lidské krve, byl stanoven úplný smíšený profil DNA a znaky majoritní složky tohoto profilu DNA jsou shodné s profilem DNA poškozené. DNA poškozené byla dále potvrzena na oděvních svrscích obžalovaného – stopa č. 10 a č. 11, které měl na sobě v době činu. DNA obžalovaného byla zjištěna ve stopě č. 9 – bunda poškozené, kterou měla na sobě v době činu.
13. Na základě této části dokazování lze pak již výše zmíněnou část skutkových zjištění popisujících útok druhé osoby vůči poškozené a rozsah vzniklého zranění doplnit i o osobu pachatele a jeho motiv. Tímto pachatelem je bez jakýchkoliv pochybností obžalovaný, který nakonec ani fyzický kontakt s poškozenou v rozhodnou dobu nepopírá, byť v části svých výpovědí tvrdí, že si na konkrétní okolnosti konfliktu nepamatuje. Nicméně v jedné ze svých výpovědích poměrně podrobně způsob napadení poškozené popsal.
14. A byť ve zmiňované výpovědi z přípravného řízení obžalovaný uvedl, že motivem jeho jednání byla kombinace nevhodného chování poškozené spolu s jeho záměrem získat finanční prostředky, které mu dlužil P. K., soud tomuto jeho tvrzení uvěřit nemohl, neboť je přesvědčivým způsobem vyvráceno zejména výpovědí poškozené D.J.. Poškozená v přípravném řízení i v hlavním líčení v podstatě shodně popsala okolnosti, za kterých byla obžalovaným napadena s tím, že motiv jeho jednání byl jednoznačně sexuálního charakteru. Svědkyně obžalovaného předtím neznala, neměla s ním žádné rozpory a nemá tudíž žádného důvodu obžalovaného účelově poškozovat nepravdivou výpovědí. Schopnost vnímat prožité události svědkyně nemohla být ovlivněna ani případně požitým alkoholem, neboť provedeným měřením nebylo požití alkoholu svědkyně zjištěno. Navíc tu část výpovědi poškozené, v níž popisuje svléknutí jejích kalhot obžalovaným potvrzuje i svědek P. K., který se na místo činu dostavil ve velmi krátké době po odchodu obžalovaného a polonahou poškozenou viděl. Setkání se svědkem K. nedaleko prostoru garáže také ve své výpovědi popisuje i obžalovaný. Nález kalhot obžalované před garáží vyplývá i z protokolu o ohledání místa činu. A vzhledem k tomu, že i ta část tvrzení poškozené,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

v níž popisuje způsob, jakým byla obžalovaným napadena, odpovídá závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství, neměl soud o věrohodnosti výpovědi poškozené v celém jejím rozsahu žádné pochybnosti. Ostatně jediným důkazem, který by tyto pochybnosti mohl vyvolat, zůstává pouze zcela nevěrohodná výpověď obžalovaného, jehož tvrzení, že si na celou záležitost nepamatuje, střídá poměrně detailní popis napadení poškozené a naopak.

15. V této souvislosti je pak třeba zmínit závěry **znaleckého posudku z odvětví klinická psychologie**, z něhož vyplývá, že osobnost obžalovaného je strukturována patologicky ve formě smíšené poruchy osobnosti s rysy emočně nestabilními – impulsivními. Byla zjištěna tendence jednat impulsivně bez uvážení následků a ke konfliktům s druhými, ke svádění viny na okolí a nízký práh pro uvolnění agrese. Obžalovaný bude zjednodušovat vnímané informace na svou intelektovou úroveň a při jeho struktuře osobnosti lze očekávat vědomé i nevědomé zkreslování informací směrem k vlastnímu prospěchu a zbavování se odpovědnosti. Jsou u něho patrné sklony k impulsivitě, agresivitě a k závislosti na psychoaktivních látkách. Na zátěž bude reagovat prudkým odžitím napětí bez větší rozumové kontroly. Jeho rozumové schopnosti spadají ke spodní hranici pásma podprůměru populace. Z psychologického hlediska lze motiv jeho chování vysvětlit situační agresivní impulsivní reakcí, umocněnou užitím psychoaktivních látek. Prognóza jeho resocializace je hodnocena jako negativní. Takto podaný znalecký posudek v hlavním líčení stvrdil i znalec **Mgr. Michal Pernička, Ph.D.**, přičemž k opakovaným změnám ve výpovědích obžalovaného doplnil, že podobně měnil svá tvrzení i v rámci znaleckého zkoumání, což lze vysvětlit účelovou formou obhajoby obžalovaného, protože takového paměťové změny nejsou jinak z psychologického hlediska vysvětlitelné.
16. Tato zjištění jsou pak dále v souladu i se závěry **znaleckého posudku z odvětví psychiatrie**, dle kterých obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti vykazující simplexní, impulsivní a disociální rysy. A byť u něj byl diagnostikován syndrom závislosti na vícero psychoaktivních látkách s preferencí alkoholu a stimulancí (metamfetamin) s tím, že těmito duševními poruchami trpěl i v době projednávaného skutku, kdy se mohl nacházet ve stavu ovlivnění alkoholem a metamfetaminem, toto ovlivnění způsobilo pouze nepodstatné snížení jeho ovládacích schopností při zachovalých schopnostech rozpoznávacích. Obžalovaný si je schopen odepřít první požití, další konzumaci však není schopen efektivně regulovat. Z psychiatrického hlediska vedlo předchozí požití návykových látek k uvolnění agresivních impulsů. Jeho pobyt na svobodě není nebezpečný a primární duševní porucha není dostupnými prostředky terapeuticky ovlivnitelná, proto znalec nedoporučuje uložení žádné z forem ochranného léčení.
17. Opakovaná tvrzení obžalovaného, že si na napadení poškozené, v důsledku požití návykových látek nepamatuje, jsou tedy vyvrácena nejen jeho vlastní výpovědí z přípravného řízení, v níž napadení poškozené poměrně detailně popisuje, ale zejména závěry znaleckého zkoumání osoby obžalovaného, přičemž nelze přehlédnout ani výpověď svědka K., který obžalovaného potkal krátce po činu a nepozoroval na něm žádné známky ovlivnění alkoholem či drogami. Také svědkovi K. obžalovaný sdělil, že na poškozenou zaútočil. Koneckonců dne 6.6.2021 v 10.00 hodin, kdy byl obžalovaný zadržen, u něj byla naměřena nulová hladina alkoholu v dechu.

18. Po zhodnocení provedených důkazů lze tedy mít bez jakýchkoliv pochybností za prokázána skutková zjištění tak, jak jsou podrobně popsána ve výroku tohoto rozhodnutí, což ve stručnosti znamená, že obžalovaný veden záměrem silou překonat výslovně projevový nesouhlas poškozené s pohlavním stykem, tuto opakovaně napadl údery pěstí do obličeje za současného škrcení, nicméně pohlavního styku se mu přesto nepodařilo dosáhnout jednak vzhledem k obraně poškozené a jednak s ohledem na absenci erekce. Rozsah vzniklého zranění byl zcela jednoznačně prokázán výše popsanými důkazy, nicméně s ohledem na intenzitu útoku bylo znalecké zkoumání dále zaměřeno i na otázku případného závažnějšího zranění, které mohlo být poškozené takto surovým útokem způsobeno, přičemž z již zmíněného **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního** původně vyplynulo, že v daném případě mohlo dojít ke zhmoždění mozkové tkáně a krvácení do dutiny lební, což by vedlo i k bezprostřednímu ohrožení života napadené, nicméně v hlavním líčení znalec k upřesňujícím dotazům doplnil, že v případě zmiňovaného nitrolebního poranění se jedná pouze o teoretické předpoklady s tím, že v nyní pojednávaném případě nebyla intenzita útoku dostačující ke vzniku takového zranění. Ohledně možného vzniku závažných poranění oční koule, očnice, oční čočky a oční sítnice však znalec i v hlavním líčení setrval na písemně podaném znaleckém posudku s tím, že pokud intenzita použitého násilí byla způsobila ke vzniku zlomenin kostí v okolí oka, současně byla způsobila i ke vzniku poranění oka, to vše za situace, kdy do této oblasti byly vedeny opakované přímé údery ze strany útočníka.
19. Na základě prokázaných skutkových zjištění pak soud dospěl k závěru, že obžalovaný shora popsaným jednáním naplnil po stránce objektivní i subjektivní všechny zákonné znaky pokusu zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, neboť se dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného násilím donutil k pohlavnímu styku provedenému souloží, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví, a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. Ohledně znaku kvalifikované skutkové podstaty uvedeného trestného činu tedy soud akceptoval znalecké závěry ohledně zcela reálné možnosti vzniku poranění oka, jakožto důležitého smyslového orgánu podle § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, a to s ohledem na intenzitu útoku obžalovaného, který cíleně směřoval i do oblasti oka poškozené, přičemž i obžalovaný si eventuality takového následku musel být vědom, byť v daném, případě k naplnění tohoto kvalifikačního znaku postačí i zavinění ve formě nedbalosti.
20. V rámci úvah o druhu trestu a jeho výměře, soud v souladu se základními zásadami upravující požadavky zákonnosti, přiměřenosti a individualizace při ukládání trestů (§ 37 – 39 trestního zákoníku) hodnotil povahu a závažnost spáchané trestné činnosti z hlediska významu chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, způsob provedení trestné činnosti a její následky, okolnosti, za kterých byla trestná činnosti spáchána, osobu obžalovaného (jeho dosavadní způsob života, jeho případné pracovní a sociální zařazení, osobní, rodinné a majetkové poměry), míru jeho zavinění, jeho pohnutku, jeho chování po spáchání trestné činnosti, zejména z hlediska případné snahy nahradit způsobenou škodu, možnosti jeho nápravy, jakož i polehčující či přitěžující okolnosti. Pokud se jedná o význam chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, pak ten je dán zájmem společnosti na ochraně zdraví a svobodného rozhodování fyzických osob o svém pohlavním životě. Způsob spáchání trestné činnosti je dostatečně popsán

v části týkající se skutkových zjištění, z hlediska míry zavinění obžalovaného lze zopakovat, že se projednávaného jednání dopustil zčásti v úmyslu přímém a zčásti v úmyslu nepřímém.

21. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný. Před vzetím do vazby neměl žádné stálé bydliště ani zaměstnání. Sam uvedl, že je pravidelným konzumentem omamných a psychotropních látek a alkoholu. V rejstříku trestů má celkem 3 záznamy, přičemž přihlédnout lze pouze k posledním dvěma, kdy dne 21.11.2014 mu byl uložen nepodmíněný trest za majetkovou trestnou činnost, z jehož výkonu byl propuštěn 4.7.2015. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu Prostějov ze dne 22. 3. 2016, sp.zn. 11 T 20/2016, ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 5. 2016, sp.zn. 8 To 189/2016, pro spáchání zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, z jehož výkonu byl propuštěn dne 18. 11. 2018. V minulosti byl opakovaně postižen Statutárním městem Prostějov za přestupky podle § 49 a § 50 zákona č. 200/1990 Sb.
22. Obžalovanému tedy přitěžuje jeho předchozí trestní minulost s tím, že se již jednou dopustil zločinu spojeného s užitím pohrůžky násilí. Obžalovaný také porušuje zákon v přestupkové oblasti. V rámci projednávané skutkové podstaty se rovněž dopustil závažnější formy nátlaku na svobodnou vůli poškozené, když použil velmi surové násilí. Polehčujících okolností soud v případě obžalovaného neshledal, přičemž v rámci úvah o možnostech jeho nápravy nelze přehlédnout zejména absenci jakékoliv sebereflexe obžalovaného, natož aby se obžalovaný poškozené přítomné v jednací síni za svoje jednání omluvil. Ostatně negativní prognóza jeho resocializace byla shledána i znaleckým zkoumáním.
23. Po zhodnocení všech okolností spáchané trestné činnosti, jakož i s přihlédnutím ke skutečnostem zjištěným k osobě obžalovaného a možnostem jeho nápravy, dospěl soud k závěru, že je na něj nutno působit trestem odnětí svobody uloženým již v druhé polovině zákonné trestní sazby ustanovení § 185 odst. 3 trestního zákoníku – tedy trestem odnětí svobody v trvání 9 let. Takto uložený trest je z hlediska své výměry ze zákona trestem nepodmíněným, přičemž pro jehož výkon byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.
24. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu majetkové škody řádně a včas připojila zdravotní pojišťovna. Škoda vznikla zdravotní pojišťovně úhradou nákladů léčebné péče, která byla poskytnuta poškozené. Vzhledem k tomu, že provedeným dokazování byla zjištěna příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vznikem škody na straně poškozené zdravotní pojišťovny, byl obžalovaný zavázán povinností způsobenou škodu nahradit. Ostatně nárok zdravotní pojišťovny na náhradu nákladů vynaložených na hrazené zdravotní služby je přímým a samostatným nárokem vyplývajícím z ustanovení § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Byl-li obžalovaný odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Krajský soud v Brně
Brno 9. prosince 2021

Mgr. Petr Jirsa v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

